

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018010242
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:0018010242.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovaného Q. O. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/27/2018 zo dňa 19. 02. 2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. novembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 44 Tr. zák. sa obžalovanému

Q. O., nar. XX. XX. XXXX v O., trvale bytom O., B. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody,

u p ú š ť a

od uloženia ďalšieho trestu vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/78/2016 zo dňa 29. 03. 2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/70/2018 zo dňa 06. 12. 2018, právoplatný dňa 06. 12. 2018, keďže pokladá trest uložený týmto rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/27/2018 zo dňa 19. 02. 2019 bol obžalovaný Q. O. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

„dňa 02. 09. 2017 v čase o 16:00 hod. v O., na I. ulici č. XX, v podniku s názvom V., odcudzil bez použitia násilia voľne položený mobilný telefón značky Z. X V., čím spôsobil spoločnosti J. W. s. r. o. H.: XXXXXXXXXXXXXXXX so sídlom B. ulica č. XX, W. škodu vo výške 235,-€, pričom takéhoto konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý blokovou pokutou nezaplatenou na mieste číslo bloku 11034770 za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch, pričom takéhoto konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol za obdobný skutok v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/19/2016 zo dňa 08. 04. 2016 právoplatným dňa 29. 04. 2016.“

Okresný súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/87/2016 zo dňa 29. 03. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť

dňa 06. 12. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/70/2018, nakoľko pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Uvedený rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, nakoľko prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal proti nemu riadne a včas odvolanie v neprospech obžalovaného smerujúce proti výroku o treste.

Svoje odvolanie odôvodnil v podstate tým, že v prípade uznania viny mal okresný súd ukladať súhrnný trest a to k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/171/2017 zo dňa 22. 09. 2017, čo však nevykonal a zaoberal sa rozhodnutiami ku ktorým neprislúchalo buď ukladať súhrnný trest, alebo upúšťať od súhrnného trestu, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/87/2016 zo dňa 29. 03. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06. 12. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/70/2018.

Prokurátor okresnej prokuratúry dôvodil, že v prípadoch, keď prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, môže súd aplikovať postup v zmysle § 44 Tr. zák. a upustiť od uloženia súhrnného trestu, alebo uložiť súhrnný trest nepatrne zvýšený a takýto trest by bol dostatočný k splneniu účelu trestu, čo je však možné aplikovať len výhradne k trestu ku ktorému sa má súhrnný trest ukladať, čo je v predmetnom prípade bod. 23 registra trestov - trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/171/2017 zo dňa 22. 09. 2017. Podľa názoru prokurátora okresnej prokuratúry je teda zrejme, že ak chcel súd aplikovať postup podľa § 44 Tr. zák. a upustiť od uloženia súhrnného trestu, mohol tak konať len vo vzťahu k popísanému odsúdeniu ku ktorému prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu a nie k odsúdeniu, ktoré nasledovalo a ku ktorému ukladanie súhrnného trestu neprichádzalo do úvahy, nakoľko skutok sa stal dňa 05. 07. 2014 a najbližšie možné odsúdenie ku ktorému sa mohol ukladať súhrnný trest alebo sa upúšťať od uloženia súhrnného trestu bol práve trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/171/2017 zo dňa 22. 09. 2017, pričom súd ukladal nezákonne trest k odsúdeniu, ktoré nasledovalo až po spomínanom odsúdení zo dňa 22. 09. 2017, teda k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/87/2016 zo dňa 22. 09. 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06. 12. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/70/2018.

Poukázala ďalej, že v predmetnej trestnej veci sa jedná o prečin, za ktorý zákon umožňuje uloženie trestu odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky a aj keby Okresný súd Bratislava V zákonne ukladal trest k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/171/2017 je neprimerané, s poukazom na odsúdenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/171/2017 zo dňa 22. 09. 2017, kde bol obžalovanému vymeraný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, aby postupoval v zmysle § 44 Tr. zák. a upúšťal od uloženia súhrnného trestu a to vzhľadom na osobu páchatel'a a jeho doterajší život, najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný Q. O. bol už dvadsaťpäť krát súdne trestaný a je zjavné, že ide o recidivistu, ktorý sa z predchádzajúcich odsúdení nepoučil a tieto nevedli k jeho náprave.

Prokurátor okresnej prokuratúry uzatvoril, že rozhodnutie súdu o treste nemožno považovať za dostatočné a preto navrhol, aby S. súd v Bratislave napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V zmenil v časti výroku o uloženom treste a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. zák. sám rozsudkom rozhodol a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K písomne zdôvodnenému odvolaniu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom jeho obhajcu, ktorý v podstate uviedol, že rozhodnutie okresného súdu považuje za správne, primerané a dostatočné na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Krajský súd v Bratislave vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného Q. O. postupom podľa § 293 ods. 7 Tr. por., pretože obžalovaný podaním zo dňa 09. 10. 2019, krajskému súdu doručeným dňa 11. 10. 2019, výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Krajský súd vykonal verejné zasadnutie aj v neprítomnosti poškodenej G. B., nakoľko upovedomenie o verejnom zasadnutí jej bolo riadne a včas doručené a bola poučená o možnosti konania verejného zasadnutia bez jej prítomnosti.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí krajského súdu sa pridržiaval písomne podaného odvolania a s poukazom na osobu obžalovaného navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a obžalovanému uložiť v súlade s písomným odvolaním súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu sa pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom vyjadrení k odvolaniu a navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora zamietnuté ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V je čiastočne dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Primárne je nevyhnutné uviesť, že z práve citovanej dikcie ustanovenia § 44 Tr. zák. implicitne a aj logicky vyplýva, že upustiť od uloženia súhrnného trestu je možné (okrem splnenia výslovne uvedených podmienok) len v tom prípade, ak by v danej veci prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 42 ods. 3 Tr. zák. ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

V zhora naznačenom kontexte § 44 Tr. zák., s poukazom na ustanovenia Trestného zákona upravujúce súhrnný trest, považuje odvolací súd za nevyhnutné uviesť, že § 42 v prvom odseku vymedzuje základné podmienky, existencia ktorých je nevyhnutne potrebná pre možnosť uloženia súhrnného trestu; druhý

odsek rieši otázku zrušenia výroku o treste uloženom páchatelovi skorším odsudzujúcim rozhodnutím a nadväzne aj zrušenie ďalších rozhodnutí, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Tretí odsek uvedeného ustanovenia obsahuje vymedzenie negatívne podmienok, teda podmienok, ktoré, hoci by inak boli splnené podmienky normované ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák. splnené, vylučuje možnosť uloženia súhrnného trestu.

Uloženie súhrnného trestu teda prichádza do úvahy iba v prípade viacčinného súbehu trestných činov, a to iba v prípade, pokiaľ bol páchatel za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený, pokiaľ možno k takémuto odsúdeniu prihliadať. Uloženie súhrnného trestu však nie je možné v prípade, pokiaľ je súbeh trestných činov vylúčený. Súhrnný trest je teda možné uložiť len v tom prípade, pokiaľ medzi predmetnými trestnými činmi existuje vzťah súbehu.

O súbeh (konkurenciu) trestných činov ide v prípade, pokiaľ sa páchatel dopustil dvoch alebo viacerých trestných činov skôr, než bol za niektorý z nich vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok (prípadne obvinenému doručený trestný rozkaz), ktorý následne nadobudol právoplatnosť a zároveň o ňom neplatí fikcia neodsúdenia.

Prvostupňový súd sa uvedenými kritériami evidentne neriadil, keď u obžalovaného Q. O. upustil od uloženia súhrnného trestu, čím v podstate pripustil možnosť uloženia súhrnného trestu, čím porušil ustanovenia Trestného zákona.

Z obsahu predloženého spisového materiálu a pripojených spisov odvolací súd zistil, že prerokúvanej trestnej činnosti sa obžalovaný Q. O. dopustil dňa 02. 09. 2017, pričom zo spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/171/2017 je zrejmé, že obžalovanému bol v označenej trestnej veci doručený trestný rozkaz dňa 22. 09. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. 09. 2017, za skutok spáchaný dňa 20. 09. 2017. Pokiaľ sa týka trestnej veci Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/87/2016, pre skutok zo dňa 05. 07. 2014, k oznámeniu rozsudku v prítomnosti obžalovaného došlo dňa 29. 03. 2018 a k nadobudnutiu právoplatnosti dňa 06. 12. 2018. Dôležitým momentom je však, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/87/2016 bol ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/50/2014 zo dňa 10. 04. 2015 a právoplatným dňa 12. 05. 2015 (obžalovanému doručeným dňa 04. 05. 2015) pre skutok spáchaný dňa 16. 06. 2014.

Odvolací súd preto v názorovej zhode s prokurátorom okresnej prokuratúry akcentuje, že v prípad uznania viny obžalovaného O. prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu a to k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/171/2017 zo dňa 22. 09. 2017, čo však okresný súd nevykonal a zaoberal sa rozhodnutiami ku ktorým neprislúchalo buď ukladať súhrnný trest, alebo upúšťať od súhrnného trestu, konkrétne svoju pozornosť nesprávne zamerlal na rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/87/2016 zo dňa 29. 03. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06. 12. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/70/2018. Zároveň preto platí (vzhľadom na absenciu možnosti uloženia súhrnného trestu k uvedenému odsúdeniu), že neprichádza do úvahy ani možnosť upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. tak, ako to nesprávne urobil súd prvého stupňa, čím porušil ustanovenia Trestného zákona.

Vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/87/2016 zo dňa 29. 03. 2018 však prichádzalo do úvahy ukladanie ďalšieho trestu v zmysle § 43 Tr. zák. podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu a ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Keďže v prerokúvanej trestnej veci prichádzalo do úvahy ukladanie ďalšieho trestu, bolo možné uvažovať i v intenciách § 44 Tr. zák. o upustení od uloženia tohto trestu.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/87/2016 zo dňa 29. 03. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/70/2018 zo dňa 06. 12. 2018 bol obžalovaný O. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Za uvedený zločin mu bol uložený nepodmienečný

súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň došlo podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. k zrušeniu výroku o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/50/2014 zo dňa 10. 04. 2015 a právoplatným dňa 12. 04. 2015, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovaný bol dodaný do výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody dňa 13. 12. 2018, ktorého koniec je predpokladaný k 13. 04. 2026. Je teda zrejmé, že v prerokúvanej trestnej veci je obžalovaný odsudzovaný za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom (Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/87/2016) vykonaný a za prejednávany skutok by mu ukladal rovnaký druh trestu. Do úvahy teda prichádzalo aj ukládanie ďalšieho trestu v zmysle § 43 Tr. zák. a nadväzne na to aj aplikácia inštitútu upustenia od ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák.

V prejednávanej trestnej veci je obžalovaný stíhaný pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., kde zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody predstavuje výmeru 6 mesiacov až 3 roky. Pri zohľadnení poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. l/ Tr. zák. - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a priťažujúcich okolností (§ 37 písm. h/ Tr. zák. - obžalovaný spáchal viac trestných činov a § 37 písm. m/ Tr. zák. - obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, pričom súd nemal dôvod na predchádzajúce odsúdenia neprihliadať) by trestná sadzba po jej úprave v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., t. j. za prevahy priťažujúcich okolností, predstavovala výmeru 16 mesiacov až 3 roky.

Pri ukladaní súhrnného trestu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/171/2017 zo dňa 22. 09. 2017 a právoplatným toho istého dňa, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, by v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. ukladaný trest nemohol byť miernejší a zároveň by nemohol byť nižší ako upravená trestná sadzba s jej dolnou hranicou 16 mesiacov.

Krajský súd, prihliadajúc na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, by uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody prevyšujúceho 10 mesiacov (vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/171/2017) bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti a jeho nápravu možno považovať doposiaľ nevykonaný trest vo výmere 7 rokov a 4 mesiace uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/87/2016 zo dňa 29. 03. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/70/2018 zo dňa 06. 12. 2018 za dostatočný. Je síce pravdou, že obžalovaný bol doposiaľ 25 krát súdne trestaný, avšak vo všetkých prípadoch sa jednalo o drobnú majetkovú trestnú činnosť, pričom v prerokúvanom prípade, nebyť predchádzajúceho postihu a odsúdenia zakladajúcich právnu kvalifikáciu podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, nešlo by o trestný čin vzhľadom na spôsobenú škodu (235,- Eur), pričom poškodený subjekt si nárok na náhradu škody ani neuplatnil. Vzhľadom na to, že okrem podmienok pre uloženie súhrnného trestu boli splnené aj podmienky pre uloženie ďalšieho trestu a teda i od jeho upustenia, zvolil odvolací súd postup pre obžalovaného priaznivejší. Krajský súd je toho názoru, že ukládanie navýšeného trestu odňatia slobody nad 16 mesiacov by nesplnilo svoj účel popri už vykonávanom treste vo výmere 7 rokov a 4 mesiacov.

Vzhľadom na uvedené úvahy odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky prokurátora okresnej prokuratúry ako čiastočne dôvodné pokiaľ sa týka pochybenia okresného súdu pri ukladaní súhrnného trestu, pričom krajský súd sa však nestotožnil s nevyhnutnosťou ukládania súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody za vyššie popísaného stavu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.